

Neiskorištena hrana samo u Evropi i SAD-u bi mogla nahraniti sve ljude na svijetu tri puta.

Neiskorištena hrana u SAD-u je uzrok za utrošak 25% ukupne potrošnje vode u SAD-u. Prema Organizaciji za hranu i poljoprivredu Ujedinjenih nacija, svake godine se upropasti trećina hrane proizvedene na svijetu. Cijena ovog uznemirujućeg trenda je zapanjujućih \$3 triliona. Samo u Sjedinjenim državama, blizu 50% ukupne proizvodnje se baci, što, u kombinaciji sa ostalim prehrambenim proizvodima, odgovara „trećini prehrambenih proizvoda.“ Zvaničnici procjenjuju da i do 50% hrane proizvedene širom svijeta nikada ne stigne do trpezarijskih stolova ljudi. U međuvremenu, svaki dan, 815 miliona ljudi - jedan od devet - odu na spavanje praznog stomaka. Nadalje, procjenjuje se da svakih deset sekundi osoba umre od gladi ili gladau izazvanih uzroka.

U Siriji blizu 8,7 miliona ljudi nema sigurnu prehranu, što znači da nemaju pristup pouzdanim izvorima priuštive i nutricionistički bogate hrane. Ipak, ovaj bolni problem izgleda da nije prepreka za umobolno upropaštavanje hrane koje se događa u drugim dijelovima svijeta. Na primjer, u viralnom videu je prikazano kako se više od polovine savršeno jestivih svježih banana baci na australijskoj farmi zato što ne odgovaraju standardima veličine i oblika u supermarketima. Također, i do 87% paradajza – jednako jestivog i neoštećenog – sa farme u Queensland-u se baci i protrati, samo zato što njegov izgled nije dovoljno dobar. Ovaj otpad stiče još jedan uznemirujući aspekt od kako su se počeli pojavljivati video materijali koju ukazuju na rastuću glad u Siriji. Ne možemo a da se ne sjetimo djece u Siriji koja pokušavaju jesti mrvice hljeba sa ulice. Poražavajuće činjenice i posljedice rasipanja hrane tu ne završavaju.

Problem ima toliko nivoa i uzroka da je teško procijeniti stvarnu štetu. Na primjer, otpad povećava potrošnju vode koju naš svijet ne može priuštiti da trati. Prema studijama, voda koja je utrošena na uzgoj ovih upropaštenih proizvoda bi mogla biti dovoljna za devet miliona ljudi svakodnevno. Nadalje, emisije stakleničkih plinova uzrokovane ovom bačenom hranom čine 10% ukupnih emisija. Tu je i problem korištenja vrlo dragocijenog poljoprivrednog zemljišta. Prema studijama, 30 % svjetskog poljoprivrednog zemljišta se koristi da bi se proizveli proizvodi koji nikada neće biti pojedeni. Odbačena hrana također zauzima deponije, što je problematično s obzirom da već stvaramo mnogo više otpada nego što imamo prostora da ga smjestimo. Bacanje hrane se događa zbog kombinacije mnogih razloga.

Najočitiji je onaj koji kaže da ljudi bacaju ono što više ne žele. Ali u mnogim dijelovima svijeta ovaj problem nastaje zbog nedostatka organizacijskih vještina. Na primjer, u južnoj Aziji polovina karfiola se baci jer nema dovoljno prostora u hladnjačama, paradajz ponekad nije pravilno upakovan zbog čega biva zgnječen i upropašten. Kada se takvi organizacijski problem dešavaju u tako velikom obimu, propadanje hrane kao njegov rezultat raste do neba i doseže neprihvatljiv nivo. Istina je da možemo proizvesti više nego dovoljno hrane da nahranimo svijet na ovom svijetu. Međutim, kombinacija nekoliko faktora, kao što su ravnodušnost i nedostatak organizacijskih vještina ili efikasnosti, doprinose gubicima koji pokreću lančanu reakciju s devastirajućim ishodom.

Hvala Bogu, javljaju se znaci poboljšanja. Ljudi postaju sve više svjesni problema i svaki dan se novi pojedinci, nove firme i nove države pridružuju borbi protiv upropaštavanja hrane. Na primjer, vlasnici prodavnica u Francuskoj su odlučili donirati još uvijek sigurnu hranu koja bi mogla biti udaljena iz izloga. Mnoge prodavnice u Turskoj, Danskoj i Engleskoj su počele da prodaju svoju još bezbjednu hranu koja se približila isteku roka po nižim cijenama. Mnogi drugi biznisi su počeli donirati hranu koju bi inače bacili. Sukladno, zakonodavna vlast u Evropskoj uniji radi na planovima da se smanji gubitak hrane za 50% do 2030. Zaista, postoje mnogi koraci koji mogu biti preduzeti od strane individualaca, ali i od strane vlada. Na primjer, bilo bi vrlo lako opštinama da

uspostave aplikacije na društvenim medijima uz pomoć kojih bi prikupljali doniranu hranu. Privatne kuće, restorani i prodavnice bi ih mogli obavjestiti o hrani koju žele donirati i opštine bi onda mogle prikupiti značajne količine čiste i bezbjedne hrane na dnevnoj osnovi. Postoji svrha čak i za hranu koja se ne može upotrijebiti u ljudskoj ishrani zbog estetskih razloga.

Ova hrana se može sakupljati na sličan način i onda upotrijebiti za prehranu životinja litalica i onih u životinjskim azilima. Dakle, gdje god ima volje, naći će se i način. Nap svijet se već bori s mnogim problemima. Postoji toliko puno ljudi koji pate zbog ratova, konflikata i nasilja. Hajde na ne dodajemo otpad na listu problema. I kada slijedeći put poželimo da bacimo savršeno jestivu hranu, sjetimo se ona dva sirijska dječaka koja se hrabro trude da pojedu mrvicu hljeba sa ulice bez ikakvih pritužbi.

Harun Yahya

<https://www.cazin.net/vijesti/neiskoristena-hrana-bi-mogla-nahraniti-cijeli-svijet-tri-puta>

https://www.harunyahya.info/makaleler/israfin-onlenmesiyle-dunya-acligi-bitirilebilir-31530_4685